

40 DANA ZA ŽIVOT

40. dan, 3. 11. 2024.

Nakana:

Molimo kako bismo nosili svjetlo Kristovo kamo god krenemo.

Sveto pismo:

Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeci ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!« (Mt 28, 19 - 20)

Razmatranje:

Ako svjetovna vlast toga ne čini, ne može se zato kriviti Crkva. Ipak, kraj svega toga nije Crkva katolička nikada zanemarila brige za materijalni boljitak čovjeka, i stvorila je više i boljih institucija u tu svrhu nego su ih svi komunisti ikad stvorili i nego ih uopće znadu stvoriti, jer oni znadu dobro samo dvije stvari, ubijati i razarati. A vi znadete da se kruh stječe znojem i trudom u poštenom radu, a ne razaranjem i rušenjem postojećeg poretka. Crkva je katolička vazda slijedila primjer svoga Božanskog Utemeljitelja Krista, koji je rekao: »Žao mi je naroda« (Mt 15, 32), i brinula se koliko je mogla kroz sva stoljeća, da pomogne i u materijalnom pogledu čovječanstvu. Ako su zaboravili komunisti, mi nismo zaboravili, kako i koliko je Katolička crkva pomogla umirućoj od gladi ruskoj djeci, prije nekih dvadeset godina, kad je boljševizam pretvorio bogatu Rusiju u besplodnu pustinju i ruševinu.

I mi dakle kažemo, da je čovjeku potreban kruh, da sačuva život tijela, i Crkva katolička više je učinila u tom cilju za čovjeka nego svi komunistički brbljavci i lašci. Ali mi idemo dalje i kažemo: nije istina, da je čovjeku potreban samo kruh, kako uče komunisti, nego mu je potrebno istine, dobrote i ljepote, da mu ne uquine duša. Toga mu pak ne može pružiti komunizam, jer znate i sami, da nitko ne daje ono, čega sam nema. Komunizam je inkarnirana, utjelovljena laž. On znade samo za materiju, a kukuruzom i pšenicom ne može se nasititi neumrli ljudski duh.

Nasititi čovječju dušu može samo Onaj, koji je rekao: »Ja sam put, istina i život!« (Iv 14,6) Kušajte izvaditi ribu iz vode i metnuti je na pijesak. Dali joj vi hrane koliko hoćete, ona će se nemirno i bolno bacati na sve strane. Ako je brzo pustite opet u vodu, veselo će otplivati. Ako je pak dulje zadržite na pijesku, ona će se nekoliko puta prebaciti i neminovna poginuti. A poginut će zato, jer je stvorena da živi u vodi, a ne na pijesku. Tako je i čovjek stvoren da živi za Boga, ili će neminovna poginuti. On se doduše može bez Boga bacati amo tamo i napuhavati, kao da je sam sebi dovoljan, ali će konačno stradati, i to neminovno stradati, baš kao i riba izvan vode. Ribi nema života bez vode. Čovjeku pak nema života bez istine, dobrote i ljepote, a to je Bog!

Iz tog izvire i ono treće, što je potrebno čovjeku na zemlji kao društvenom biću, to jest treba mu slobode, pravde i ljubavi. Morao bi biti na obadva oka slijep, koji ne bi vidio, da čovjek nije sam na ovom svijetu i nije sam sebi dovoljan, nego je nužno upućen na druge ljude. Kad dijete dođe na svijet, nužno je upućeno na oca i majku. Radnik je upućen na poslodavca, poslodavac na radnika, gospodar na slugu, sluga na gospodara, vojnik na zapovjednika, zapovjednik na vojnika, jedan stalež na drugi. Među svima tima mora da vlada pravi odnos, pravi red utemeljen na pravdi.

bl. Alojzije Stepinac, propovijed na završetku
Euharistijskog kongresa u Začretju,
1. 9. 1940. (2. dio)

Molitva:

Pod obranu se Tvoju utječemo, sveta Bogorodice. Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogibli vazda oslobodi. Djevice slavna i blagoslovljena, Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša! Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporučiti, svojemu nas Sinu izručiti. Amen.